

BORGOMANERO

Al Véntu e al Sól

Un dé al Véntu e l Sól i riüžavu parché vün al pratandiva d vèss püsè fòrti dl àutu. A n cèrtu muméntu i ön vüsstu n viagiatór ch'al gniva nnái facciu sö nd al sò mantèll. I dü riüžatitti i ön dicišu che al püsè fòrti saréssi staciu cullu ch'al fiüssi riüsé a fè tirè giöggħi l mantèll a cul viagiatór.

Cul vintasc' l à cuminzà a büfè fòrti, ma püsè che lü l büfàva, püsè che cul viagiatór al stringévasi nd al mantèll, tántu che ala fin al Véntu l à dubiö žì: «I ò sennu». Al Sól inóra l à mustrassi n cél, e pòc'dòpu l viagiatór, ch'al sintiva n càudu, l à tirà giössi l mantèll. E cul vintasc' l à dubiö ricugnössi che l Sól l éva püsè fòrti che lii.

L è piasötti la sénpia? Vurumma arpöttala?